

«вердихъ ся и за испълними ся припознахъ отъ царѣты;
 «сего ради, еще въ началото церковнаго учрежденія, со-
 «гласно съ політическото раздѣленіе, гдѣ Патріарси, гдѣ
 «Митрополити, гдѣ епископи ся опредѣлихъ; Сего ради,
 «исполъ, и много епископїи, царскимъ рѣшеніемъ, възди-
 «гнхъ ся на митрополи, и много епархїи ся расцѣпихъ
 «на по много; сего ради, и противу правилата, вмѣстѣ ед-
 «ного, три подгласны (кандидати) за всякъ Епископїя и
 «Митрополїя избирати и предлагати узакони Царь Іусті-
 «ніанъ, чрезъ еднѣ и до нынѣ приспособляемъ заповѣдь
 «(Novver: Iust: 123 гл: а); Сего ради, всякий избранъ Е-
 «пископъ, Митрополитъ или Патріархъ, всегда царскимъ по-
 «зводеніемъ ся опредѣляваше, испровождаше ся и испрово-
 «жда ся еще на свое мѣсто; Сего ради, на конецъ, въ
 «Отоманското царство, Епископѣти, Митрополитѣти, и Па-
 «тріарситѣ, смотряемѣ като народоначалници отъ Им: Пра-
 «вителства, извѣстятъ ся за много дѣла касающа ся до
 «народа имъ, пытатъ ся, и като членове засѣдѣватъ въ со-
 «вѣтыты. Подъ тоя убо політическый свой взоръ, Българ-
 «скый въпросъ е и *політическы*:

«Согласно съ тѣмъ, рѣшеніе българскаго въпроса,
 «то естъ, дозволеніе българскому народу управлявати ся
 «отъ своиѣ народиѣ церквѣ, принадлежи убо и на двѣ-
 «тъ началства, політическото и церковното, принадлежи
 «обаче особенно на първото, като предначалствующе въ
 «управителныты дѣла. И за согласното по между имъ рѣ-
 «шеніе, едно предлага, другое же драговолюно приема, ра-
 «ди добраго по между имъ споразумѣнія. Въ случай же
 «рѣдкаго несогласія, има примѣри за составленіе на са-
 «мостоятелны церквы, и за умноженіе на преимущества
 «на еднѣ церквѣ въ вредъ други само отъ політическото
 «началство (Валс: въ Правил: 16 всел: Соб:), нѣма о-
 «баче на еднѣ примѣръ на подобно дѣло, извършено са-